

Bewoner

Patrick Munck

Klussen in het buurthuis, onderdeel van de wijk.

In 1996 ging Patrick met zijn toenmalige vrouw op bezoek bij een oom van haar die op de Staart woonde. De huizen en de buurt spraken hem aan. De keuze om te verhuizen was snel gemaakt. De Staart is voor hem echt een volkswijk, mensen kijken naar elkaar om en helpen elkaar.

Patrick: 'In alle jaren die ik hier woon, heb ik heel wat gezien en meegeemaakt.

Maar wat ik nooit zal vergeten, dat zijn twee woningbranden: één aan de Johannes Spaanstraat en één aan Wantijstraat. Bij die aan de Wantijstraat heb ik twee mensen uit het brandende huis gehaald. Dat was in 2003. Ik kwam 's nachts thuis van het werk en ging douchen. Toen ik klaar was, zag ik aan de overkant een zee van licht. Het huis stond in brand. Ik ben naar buiten gerend en heb de bewoners eruit gehaald.'

Het wijkcentrum aan de Maasstraat is een tijd niet in gebruik geweest. Sinds ongeveer een jaar valt het onder het beheer van ContourdeTwern.

Wijkhaven Staart is de naam en er zijn weer verschillende activiteiten voor de buurtbewoners. Een goede ontwikkeling als je het aan Patrick vraagt.

Hij ziet graag dat het buurthuis weer onderdeel wordt van de wijk.

Patrick: 'Het buurthuis is een gezellige ontmoetingsplek voor buurtbewoners met activiteiten voor jong en oud, arm en rijk. Ik doe er zelf allerlei hand- en spandiensten zoals klussen binnen en buiten.'

Ook al is het leven op de Staart mooi, uiteraard valt er ook nog best wat te wensen. Patrick zou graag zien dat mensen hun eigen zwerfafval beter op zouden ruimen. En meer groen in de straten. Patrick: 'Het Wantij vind ik mooi. De rivier is altijd in beweging en er gebeurt altijd wat op het water. Het lijkt me geweldig om een keer Olympische Waterspelen op het Wantij te organiseren. Ik weet dat dit vanwege de grote stroming niet realistisch is. Maar het idee is leuk toch?'

Patrick Munck (58), woont 24 jaar op de Staart in Dordrecht, heeft vier kinderen en twee kleinkinderen.

De Staart is het Waard is een verhalen- en fotoreeks voor en door de Staart. De Staart is een bijzonder gebied in Dordrecht. Het kenmerkt zich door diverse, soms intensieve, bedrijvigheid en wonen in een groene wijk omgeven door water. En ook al kan het bedrijventerrein en de wijk vast nog een stukje beter, mooier en leuker: met deze regelmatig terugkerende serie van telkens een bewoner, bedrijf en vergeten plek, krijg je een inkijkje in al het moois wat de Staart nu al te bieden heeft!

Artikel:

Stacy Huijzers, ContourdeTwern

Foto:

Paul Reehorst, Kiwi Bird Productions

Eindredactie:

Diana Henneken, D-zaken

Opmaak:

Peter Ebben, EbbenTraffic

Bedrijf

Osman Barry

Een trotse
voorman in
een
mensgericht
bedrijf.

Het bedrijf Coolrec verwerkt elektrische en elektronische apparaten, zoals koelkasten, tot herbruikbare grondstoffen. Osman kwam in 2000 vanuit Sierra Leone naar Nederland. Via een vriend kwam hij in 2003 hier terecht. Ooit is hij gestart als productiemedewerker en stap voor stap toegegroeid naar leidinggevende. Hij heeft koelkasten gelost, olie afgetapt en gewerkt als heftruckchauffeur. Nu is hij al jaren voorman op de werkvloer. Coolrec is dan ook een bedrijf dat mensen een kans geeft om te groeien.

De Staart is het Waard is een verhalen- en fotoreeks voor en door de Staart. De Staart is een bijzonder gebied in Dordrecht. Het kenmerkt zich door diverse, soms intensieve, bedrijvigheid en wonen in een groene wijk omgeven door water. En ook al kan het bedrijventerrein en de wijk vast nog een stukje beter, mooier en leuker: met deze regelmatig terugkerende serie van telkens een bewoner, bedrijf en vergeten plek, krijg je een inkijkje in al het moois wat de Staart nu al te bieden heeft!

Osman: 'Het is leuk, uitdagend en op tijden zwaar werk. Wat me vooral aanspreekt, is het werken met mensen. Een mentor kunnen zijn voor anderen, hen motiveren aan 't werk te blijven. Ik sta het liefst bij de koelkastenlijn, dichtbij de mensen.'

Coolrec is zo'n 20 jaar gevestigd op de Staart. Voor aan- en afvoer van producten en materialen is het voordelig om centraal gelegen te liggen. Er wordt gewerkt in ploegendiensten, waardoor files omzeild worden. En aan het einde van de Grevelingenweg is het rustig. De medewerkers zoeken graag in de

pauzes plekjes op langs het omliggende water.

Osman: 'Als iemand hier binnenkomt, zie ik snel bij welke ploeg diegene goed past. Mensen voelen zich hier snel thuis, mede vanwege de diversiteit aan culturen en de goede sfeer. Er wordt in je geïnvesteerd. In persoonlijke aandacht, maar ook in bijscholing of in opleiding zoals een taalcursus of heftruckcertificaat. Mensen die een afstand tot de arbeidsmarkt hebben, zijn hier meer dan welkom. Je begint bij nul, maar als je echt wilt, kun je ver komen.'

Uiteraard is het niet alleen maar pais en vree. 'Maar dat heb je vast in ieder bedrijf', geeft Osman aan. Zo waren medewerkers niet blij met de verouderde kleedkamer. Maar op hun verzoek is deze onlangs vernieuwd. En als groeiend bedrijf, vinden ze het erg belangrijk om zo min mogelijk impact te maken op de directe omgeving, bijvoorbeeld met vrachtwagenverkeer. Als Osman het dan ook voor het zeggen had zou hij, ondanks hun uitbreiding onlangs, een nog een groter terrein wensen waar ze nog meer mensen een kans kunnen bieden.

Osman Barry (37), werkzaam bij Coolrec op de Staart in Dordrecht, is getrouwd, heeft drie kinderen en woont in Rotterdam.

Artikel:
Thirza Monster, Cirkellab
Foto:
Paul Reehorst,
Kiwi Bird Productions
Eindredactie:
Diana Henneken, D-zaken
Opmaak:
Peter Ebben, EbbenTraffic

Vergeeten plek

Eggsistence

Eieren zo groot als een mens.

Eieren aan de waterkant zo groot als een mens. Klemmen van vier-enhalve meter die als je ze zou aandraaien de eieren kapot maken. Vlak voor de opening kregen ze een zwarte laag teer. Later kleurden de mensen ze tot paaseieren. Ze nodigen uit tot interactie, maar zijn ook wat vuil en vergeten. Wat is eigenlijk het verhaal van dit kunstwerk, deze vergeten plek, op de Staart?

Het kunstwerk 'Eggsistence' van Ram Katzir staat sinds 2009 in het gras tussen de Maasstraat en de rivier het Wantij ter hoogte van de IJsselstraat. Overdag en 's avonds wordt het zachtjes aangelicht. Het kunstwerk refereert aan de nieuwe manier van leven in de wijk Staart nadat de zware industrie daar is verdwenen. In een grotere context gaat het kunstwerk over de behoefte van de mens om natuurlijke processen te versnellen.

Bewoners wilden een permanent kunstwerk dat moest gaan over de vroegere industrie op de Staart zoals

scheepswerven, schroothandelaren en brandkastenfabriek Lips, die lange tijd zo belangrijk was voor het leven en inkomen van de bewoners. Tegelijkertijd moest het kunstwerk verwijzen naar de toekomst van de Staart met de multiculturele samenleving. Centrum Beeldende Kunst Dordrecht gaf de opdracht en werkte hiervoor samen met het opbouwwerk Staart-West en bewoners. Het heeft rond de 100.000 euro gekost.

Ram Katzir (Israël, 1969) woont en werkt sinds 1990 in Nederland. Hij studeerde in 1995 af aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam. In het werk van Ram Katzir komen het alledaagse en het surreële op poëtische wijze samen. De laatste jaren werkt hij met thema's als groei, tijdelijkheid en de relatie tussen oorzaak en gevolg.

Het kunstwerk refereert aan de nieuwe manier van leven in de wijk Staart nadat de zware industrie daar is verdwenen.

De Staart is het Waard is een verhalen- en fotoreeks voor en door de Staart. De Staart is een bijzonder gebied in Dordrecht. Het kenmerkt zich door diverse, soms intensieve, bedrijvigheid en wonen in een groene wijk omgeven door water. En ook al kan het bedrijventerrein en de wijk vast nog een stukje beter, mooier en leuker: met deze regelmatig terugkerende serie van telkens een bewoner, bedrijf en vergeten plek, krijg je een inkijkje in al het moois wat de Staart nu al te bieden heeft!

Artikel:

Lotti Hesper

Foto:

Paul Reehorst,
Kiwi Bird Productions

Eindredactie:

Diana Henneken, D-zaken

Opmaak:

Peter Ebben, EbbenTraffic